

fremgaar det jo klart, at allerede tidligt vidste Ministeren og vidste Rigsdagen, at Bevillingen var temmelig nær engageret, saaledes at der ikke var nogen betydelig Sum til Disposition, og at der altsaa ikke burde blive Tale om væsentlige Overskridelser. Der kan nu reises en Del Tvivl om, paa hvilken Maade Soveposteringen af de Summer, som vare bevilgede, og af de Summer, som der var disponeret over, skulde ske, men der er i ethvert Tilfælde ingen Tvivl om, at udover en Sum af ca. 10,000 Rdl. var der ikke forblevet til Disposition. Men da man har bearaabt sig saa stærkt paa, hvad der foregik i Finantsudvalget i Samlingen 1871—72, maa jeg dvæle med enkelte Bemærkninger derved, thi jeg tror, at jeg skylder Finantsudvalget at værgede det mod den Benyttelse, der er bleven gjort af dets Forhandlinger, og som mulig ogsaa fremtidig vil ske. Det er saaledes for det Første ganske vigtigt, naar man har sagt, at den Kontrakt, som var afsluttet med Entreprenuerne, var bleven Finantsudvalget meddelt paa en saadan Maade, at Finantsudvalget derefter kunde træffe sine Dispositioner. Dette er ikke rigtigt. Den Kontrakt, som var afsluttet med Entreprenuerne, er ikke leveret Finantsudvalget i den Samling, men først i den følgende Samling; ikke i den Samling, da man begyndte Bevillingerne til Theatret, men først i Samlingen derefter. Hvad Finantsudvalget dengang fik meddelt i Samlingen 1871—72 var en Skrivelse fra Ministeriet. De Herrer ville maaske erindre, at Bevillingen til Theatret — Begyndelsen af Theatrets Bygning — var bleven udstemt ved 2den Behandling, og at man først ved 3die Behandling gik ind derpaa, efter at man fra Ministeriet havde modtaget en Skrivelse, som gik ud paa, at den hele Entreprise var overdraget til nogle paalidelige Mænd ifølge Kontrakt — dog ikke, at den var overdraget, men at der var set saadanne Tilbud, at Overdragelsen kunde finde Sted. I den Skrivelse, som meddeltes Finantsudvalget, findes der enkelte Posteringer, som ikke ere synderlige klare, og navnlig maa det beklages, at man ikke finder de samme Poster til Administrationsudgifter, som man i alt Fald kort efter maatte anse for nødvendige. Men dette skal jeg ikke dvæle ved. Der var i denne Skrivelse givet Finantsudvalget den Meddelelse, at, naar Administrationsudgifter og Kontraktsummen om Maskineriet vare afholdte, vilde der blive tilbage en Sum af ca. 9,000 Rdl., og efter Omstændighederne fandt man saa, at da den Fordring var opfyldt, at der til Administration, uforudsete Udgifter o. s. v. var et Beløb af cirka 10 pCt. Anlægskapital tilovers, var der ikke videre dertil at sige. Men ligesaa vel som jeg maa forvare Finantsudvalget imod, at det den Gang skulde have set Theatersagens hele Stilling, maa jeg forvare det imod, at det skulde have nogenjomhelst Forpligtelse til at underkaste denne

Kontrakt en Kritik af den Art, som dog maatte være nødvendig. Dersom det var Tilfældet, at Meddelelsen af Overlag, Kontrakter, tekniske Arbejder til Finantsudvalget skulde have den Betydning, at dette overtog Ansvar for det, vilde jeg og — jeg er vis paa — ethvert Medlem af Finantsudvalget vise enhver saadan Meddelelse fra Udvalget. Dette kan ikke være Meningen og kan heller ikke være Tilfældet. Finantsudvalgets Medlemmer ere ikke forpligtede til at kunne sige til Ministeren: ja, her giver Du os en Kontrakt om Theatret, men der mangler et Tæppe, der en Kulisse, der en Trappe o. s. v.; og det maa Du sørge for at faae med i Bevillingen. Dertil kan intet parlamentarisk Udvalg være forpligtet. Ja, dersom man nedsatte et teknisk Udvalg af arbejdsdygtige Folk, kunde man af dem forlange, at de skulde paapege for Ministeren, hvad der mangler i en Kontrakt, men det kan ikke forlanges af et Rigsdagsudvalg. Jeg maa saaledes overhovedet meget indstændigt fralægge Finantsudvalget ethvert Ansvar for Meddelelser af denne Art. Det er Meddelelser, som vi faae for igen at kunne give Rigsdagen et saa fylldigt Billede af Sagerne, som vi ere i Stand til at give; men derfra og til at have Ansvar for, hvad Meddelelserne indeholde, er et meget langt Spring, som jeg er vis paa, intet af Finantsudvalgets Medlemmer vil gjøre med. Det skal imidlertid indrømmes, at det er muligt, at det har været en mindre Grad af Agtsomhed hos Finantsudvalget, som har gjort, at det ikke tilstrækkeligt har lagt Vægt paa eller lagt Mærke til, at der i den Sum, som var beregnet til Administration og overordentlige Udgifter, var indbefattet Bevillingen til Maskineriet, thi De ville strax se, at naar Anlægskapitalen var 440,000 Rdl. og den hele Bevilling 495,000 Rdl., blev der 55,000 Rdl. til Rest, men deraf skulde tages 23,000 Rdl. til Maskineri, saa at der kun blev 32,000 Rdl. tilbage, hvilket ikke var de 45,000 Rdl., som bleve forlangte; der blev altsaa paa dette Sted et Gul. Men for saa vidt dette er kendes, vil man altsaa se, at den tilsvarende Bevilling netop var given, idet man senere gik ind paa særlig at bevilge dette Maskineri. Det forekommer mig altsaa klart, at den hele Bevilling allerede paa et meget tidligt Standpunkt var saaledes optagen, at der ikke burde blive Spørgsmaal om Overskridelser, og at man ikke lettelig maatte gaa til Dispositioner, som kunde føre Overskridelser med sig. Det ærede Mindretal har nu sagt angaaende disse Overskridelser overhovedet: det er Noget, som foregaar ganske naturligt, og som finder Sted ved næsten alle Bygningsforanstaltninger, ligesom det ogsaa tidligere har fundet Sted i et ligesaa stort Omfang; det maatte altsaa ogsaa her finde Sted. Der har ganske vist fundet Overskridelser Sted ved tidligere Byggeforetagender af et tilnærmelsesvis ligesaa stort Beløb, og da navnlig ogsaa ved det Byggeforetagende, som